

காந்தியவேத பாதுகாவலன்

“காந்திர் நகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கணவிழிப்பது வியர்த்தம் ”

77-ம் புத்தகம் 23-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1952-ம் ஆண்டு

ஆனிமாதம் 19-ந் திகதி வியாழக்கிழமை — பிரதிசாதம் 10

“**எடுமியன்பாதீரியாரின் திருப்பணி**”

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

இவ்விதம் இவர் நல்லுமியம் புரிந்துவரும் காலத்தில் ஹவாய் யன்தீவுகளில் குஷ்டரோகம் அதிகமதிகமாய்ப் பரம்பிக் கொண்டுவந்தது. இதைப்பரம்ப வொட்டாமல் அரசினர் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துவந்தனர். இத்தீவுகளுள் மொலாக் காய்ன்ற ஒருசிறுதீவு இருக்கிறது. இத்தீவிற்குக் குஷ்டரோகி களைப் பிடித்து அனுப்ப வேண்டுமென அரசாங்கம் தீர்த்தது. ஹவாய்யன்தீவுகளில் இருந்த குஷ்டரோகிகள் மொலாக்காய்தீவுக்குக் கிரமமாய் அனுப்பப் பட்டுவந்தனர். பொலிசர் ஒவ்வொரு வீடாய்ப்போய்க் குஷ்டரோகம் இருக்கும்னன்று சந்தேகப்படுகிறனல்லாரையும் டக்றிடம் கொண்டு போய்ச் சோதனைக்குவிடுவார்கள். குஷ்டரோகத்தின்குறிகள் இருக்கிறது என்று டக்றர் சொன்னால் போதும்; அவர் யாராய்திருந்தாலும் சரி, அவர்களைப்பிடித்து இரண்டாம் பேச்சின் றி மொலாக்காய்தீவிற்கு அனுப்பி விடுவார்கள்.

தாயினிடத்திலிருந்து பீள்ளையையும், புருஷனிடத்திலிருந்து மனைவியையும், பீள்ளையை விட்டுத் தாயையும், மனைவியைவிட்டுப் புருஷனையும்பிரித்தெடுக்கும் இந்தக் காட்சி மிகவும்பரிதாபமாய் இருந்தது. தமியான்சவா மியாரின் சபையில் (பங்கில்) இருந்து இவ்விதம் அநேகர் பரிதாபமாகப் பிரிக்கப்பட்டு மொலாக்காய் தீவுக்கு அனுப்பப் பட்டனர். இக்காட்சியைக்கண் னுற்ற தமியான் மிகவும்வருந்தி னர். இவரின்உள்ளம் பீள்ளையைவிட்டுப்பிரிந்த தாயின்உள்ளம் போல் துடித்தது. அவர்களைத்திரும்பிப்பார்க்க முடியாதென எல்லாரும்கலங்கும்போது தமியன்சவா மியாரின் உள்ளத்தில் இக்குஷ்டரோகிளாத் திரும்பித் தான்பார்க்க முடியுமன்ற சத்தம் தித்தது. இதுள்ப்படி?

மொலாக்காய்தீவுக்கு அனுப்
ப்பப்பட்ட குஷ்டரோகிகள் ஒரு
விதமாயும் சவனிக்கப்பட-
வில்லை. இவர்கள்நிலைமை பரிதா
பமாயிருந்தது. அவர்களுடைய
ஆத்துமாவைப்பற்றியோ, அல்
து சரீரத்தைப்பற்றியோ ஒரு
வரும் கரிசனைடுக்கவில்லை.

காட்டில்வாழும் மிருகங்களைப்
போல மரங்களுக்குக்கீழ் ஆத்
தீவில் தங்கள் வாழ்க்கையை
நடத்திவந்தனர். இவர்களின்
நிலையைக்கண்டு கடவுளும் தன்
சாயலாக உருவாக்கப்பட்ட தன்
பிள்ளைகளின் கவலைகளைக் கவ-
னி த்தார். இவர்களுக்குக் கட-
வள் உதவி புரியும் காலமும்
வந்தது.

இக் குஷ்டரோகிகளின் மத்தியில் சேவையுரிய யாராவது கிடைப்பார்களானாக் கத்தோவிக்க பிரிஷ் ப் ஆலோசித்தார் மொலாக்காய்திவிற்கு அருகே விருந்ததீவிற்குப் பிழப்பங்காணம் நேரத்தில், குஷ்டரோகிகளே பிழப்புக்குஇருந்த அனுதாபத்தை அறிந்து தமியான் உடனே சந்தோஷமாகத் தன்னை இக் குஷ்டரோகிகளின் மத்தியில் கிறிஸ்தவசேவைசெய்ய அனுப்பும்படி ஆவலுடன்கேட்டார். குஷ்டரோகிகளுக்கு ஊழி யம்செய்யத் தமியான் அனுப்பப்பட்டார். கரைசேருவோமன்ற நம்பிக்கையில்தான் கடலோடுகீருன் கடற்தொழிலாளி. புயலுக்கு

— D. R. A. —

குப்பயங்தால் அவன் புறப்படமுடியுமா? வாழ்வோம்என்ற நம்பிக்கையில்தான் து ணை தேடுகின்றன மனிதன். இடையில் கைவிடப்படுவோம்என்ற அவ நம்பி க்கை கொண்டால் மணம் செய்துகொள்ள முடியுமா? ஊதையம்பெற்று உயிர் வாழ்வோம் என்ற நம்பி க்கையில்தான் தொழிலகம்செல்கிறான் தொழிலாளரி. தடியடிபடுவோம்என்று ணினைத்தால் அவன் வாழமுடியுமா? முத்தெடுப்போம் என்ற நம்பிக்கையால்தான் கடலிடுவாரத்தில்செல்கிறான் முத்துக்காலி போன்ற நீர்வீசும் நீர்வீசும்

குள்போன. சுறு மனுக்குப் பயந்தால் அவன் தன் முயற்சியில் வெற்றிபெறமுடியுமா? இதே போல் தமியான சுவாமிகளும் தான் புதி தாகத் தொடங்கப் போகும் ஊழியத்தைக் கடவுள் நிறைவாக ஆசீர்வதித்து இறுதி வரை தனக்கு ஏற்ற சக்தையும் கொடுப்பார்கள்ற முழுமகிழ்ச்சையுடன் 1873-ம் வருடம் மேற்கூர்மாத்திடைப் பிரதை

மொலாக்காய்தவுக்குப் போனா
மொலாக்காய்திவிற்கு வந்த
தும் குஷ்டரோகிகள் இருந்த
(குடும்பத்திரும் பக்கம்)

கத்தோலிக்க குடும்பம்

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

இத்தகைய வெற்றியை நா
அடையவேண்டுமாயின் குடு
பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமு
தத்தமக்குரிய கடமையைச் ச
வர அறிந்து சுமுத்திரையா
நிறைவேற்றுவது மிக அவசியம்
குடும்பத்தீவன் கணவன்
மனைவி அவன் துணைவி. தலை
வியுமல்ல, அடிமையுமல்ல. ஆஸ
லால் அவளைத் துணைவிபோல
பாவித்து ஆதரிக்கவேண்டியது
கணவனின்கடமை. அவன்
அடிமைபோல் குதிக்காவின்கீழ்
போட்டுமிதிப்பதும் சரியன்று
தலைவிபோல் தலைமேல் தாக்க
வைப்பதும் சரியன்று. கணவன்
தனதுகாவலாளினன்று சகலர்
தி லும் அவனுக்குப்பணிந்து
துணைபுரியவேண்டியது அவன்
கடமை. ஆனால், அடிமை
யன் று மனம்கசிக்குதுபோல
வேண்டாம். துணைவிபோல்சகல
திலும் அவனுடன் ஒத்திருக்க
வேண்டும். சுவி சேஷ த்தில்
சொல்லியிருப்பதுபோல் அவன்
கள் ஓர்உடலும் உயிரு
போன்று சீவிக்கவேண்டும்.

கணவன்-மனைவியினது அவர்களின் கலை பிள்ளைகளே பிள்ளைகள் இவர்கள் கடவுளின் சாயலால் சிருஷ்டிகள். தாய் தந்தைய பிள்ளைகளை நேசித்து, கடவுள்கு கந்த சன்மார்க்கடெந்றிகளை அவர்களுக்குப் படித்துக்கொடுத்து நன்னெறியில் அவர்களை வளர்க்கவேண்டியது. பிள்ளை ஞம் பெற்றீருக்குச் சங்க செய்து, அவர்களுக்குக்கீழ் படிந்து மேறைமரியாதைப்படி நடப்பதோடு, விருத் தாப்பிகாலத்தில் அவர்களுக்குவேண்டிய ஆத்துமசரீரத்திலைகளுப்புரியவேண்டும். தாய்தந்தையாமாமன்மாமியார் முதலியவர்கள் டன் சண்டையிட்டு, அவர்களை துன்புறுத்தி ஒயாதசச்சரவுகுக் காரணமாயிராமல், தங்கள் நிலைமைக்கும், அவர்கள்தகுதி கும் ஏற்றவாறு அவர்களையு ஆதரித்து, அவர்களுக்கு போதுமான உணவு உடைகொடுத்து, அவர்களையும் பட்டத்தோடுவிசாரித்து நடத்துவது குடும்பத் தலைவர்களின் பெருமூலமாகும்.

‘தொட்டிலாட்டுங்கையே உக்கையாலுங்கை’ என்ற பழமெழியின்கருத்துப்படி, உல்லாயாளுவிரோக்களை உண் டுபண் நூ

கிறவர்கள் தாய்மார்களே. வருங் கால உலகம் எப்படியிருக்குமென்று, இன்றையதாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்குப்போடும் திட்டத்திலிருந்து நாம்தீர்மானிக்கலாம். குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்குத் தாயுங்கப்பனும் பொறுப்பாளிகள். எனினும் குழந்தையின் குணத்தை உருவாக்குவதில் முக்கியபாகம்வகிப்பவள் தாயே. குழந்தைகள் முதன் முதல் பேசும் முலைச்சொற்களைத் தாயிடமிருந்து தான் கற்றுக்கொள்ளுகின்றன. அதனால் தான் ‘தாயைப்போல் சேய், நூலைப்போல் சேலை’ என்ற முதுரை நம்மத்தியில் வழங்குகிறது. தாய் தனதுபாலோடு பிள்ளைக்குப் பேச்சும்ஒழுக்கமும் கற்பிக்கக்கூடியவள். ஆகவே, பேச்சு, நடை, உடை, பாவணைகளில் நற்படிப்பிற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் விரோதமானதுவும் குழந்தையிடம்கண்டால் அவள் தன் குழந்தையைத்திருத்தி நற்பழக்கத்தைப் பழக்கவேண்டும்.

Mrs. Joan of Arc, B. A., B. T.

பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை விஷயத்திலும் தாய்தங்கையர் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளையின் தேவையிலைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ற உணவைத் தங்கள்நிலைமைக்கேற்றவரறு அளிக்க அவர்கள் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால், 'வயிரேதெய்வம்' என்று பிள்ளைகளை மிதமின்சி உண்ணவைப்பதும், கண்டநேரமெல்லாம் உண்ணும் பழக்கத்தை உண்டு பண்ணுவதும் தவறு. அமிதபடசணம் பலகோளாறுகளுக்கும், புத்தித்தளர்ச்சிக்கும் காரணமாகும். ஆரோக்கியத்திற்கும், சரீரவளர்ச்சிக்கும் தேசு கப்பயிற்சி தேவையாதலால் பிள்ளைகளுக்குப் போதியவிளையாட்டுநேரம் அனுமதிக்கவேண்டும்.

மாந்தருக்குக் கண்போன்று
உதவும் கல்வியைத் தமதுமக்கு
களுக்கு ஊட்டுவது பெற்றேரின்
மாபெருங்கடமையாகும். சிலபெற்
யேர் வீட்டில் பிள்ளைகளின்
தொந்தரவுகளைத் தாளமாட்டா
மல் ‘சனி யன் எங்கேயாவது
தொலையட்டும்’ என்று பிள்ளை
களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவ
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

யേക്ക എൻവാസ്റ്റ്‌വിൻ ഓബി യാത്തിരെ ചെയ്തിട്ടും ആക്കുമലേ!

“வாழ்வில்எல்லோரும் தவறுசேய்வது சகசம். இதைநாம் நமது இரட்சகர் யேகபெருமானின் சீவிய சரித்திரத்திலிருந்து அறியலாம். ...ஆம், எல்லோரும் தவறுசேய்கிற்கள். ஆனால், த வ ஏ ற உணர்ந்து துக்கிப்பவர்களுக்குமட்டும் இரட்சனீய முன்னு...”

நான் ஒரு தவறுசெய்து சமூகத் திடம் பிடிப்பட்டுவிட்டேன். ஐயோ! என்னை இந்தப்பாழாய்ப்போன சமூகம் படுத்திவிட்டபாடு! உலகத்தில் யார் தான் தவறுசெய்யா திருக்கிறார்கள்? தவறுசெய்யாதவன்மனிதன்ல்லன்று தான் சொல்லவேண்டும். சம்மனசு கள்கூடத் தவறுசெய்ததாற்றுனே நர கச்சவாலையில்கிட்டது ஆக்கிணைப்படு கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இருக்க நான்—ஒரு பேதப்பெண்—வஞ்சக மறியா நெஞ்சமுள்ள பெண்—ஒரு தவறுசெய்ததைப் பிரமாதப்படுத்தி விட்டது சமூகம்.

இந்தச்சமூகத் தின்மனம் மாறவேண்டும். நல்லவிகிதத்திரமான சமூகம். திருப்பேவன் திருடனல்ல; திருடி அகப்பட்டவன் தான் திருடன். இன்றையசமூகத்தின் நிதி இதுதான்.

எத்தனையோபேர்—என் எல்லோருமே—தவறுசெய்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் குற்றம்செய்யவில்லை. அப்படியானால் அது மன்னிக்கழியாத குற்றம். “நீ ஏன் கொலைசெய்தாய்?” என்று நீதிபதிகேட்டுக் கேள்விக்கு “நான் மட்டும்தான் கொலைசெய்தேன்? எத்தனைபேர் கொலைசெய்கிறார்கள்?” என்றுகூறுவது காரணமாய் இராது.

நான் குற்றம்செய்தேன். காரணம், எல்லோரும் குற்றம்செய்கிறார்கள் என் பதல்ல. குற்றமாகும் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. இதுவும் தகுங்காரணமல்ல. சட்டம் தெரியாது என்பதற்காகக் குற்றவாளி விடுதலை யடைவானு?

அமரா என்மாட்டைத் தட்டினாகவுமாட்டுக்குவசைபாட என்பிழையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டாள். எனக்கு

காவலூர் — டேவிட்

ஆத்திரம் அதிகமாக உண்டாகியது

என்பிழைக்குத் தகுந்தகாரணம் காட்ட என்னல் முடியாது. காரண மிருங்தால்தான் அது பிழையாகாதே! காரணம் கூறவேண்டுமானால் எனதுசா பாசம்—பருவக்கோளாறு—இவைகள் தான் காரணம். எல்லா வற்றி இலும் பார்க்கக் ‘காதல்’ ‘காதல்’ என்று சிலர் பிதற்றியதைக்கேட்டு அது தெய்வீக மானது என்று நம்பியதுதான் என்றவறு.

எல்லாப்பெண்களையும்போல் இராமல் நான் இடாம்பீகமாகத் திரிக்கேதன். வேளொக்கு ஒரு வேடம்போட்டேன். நாளுக்கு ஒரு சினிமா பார்த்தேன். கைக்கெட்டிய புத்தகங்கள் எல்லாவற் றையும் படித்தேன். காட்சிகளிலும், கற்பினைகளிலும், உள்ளபடி எனது வாழ்க்கையிலும் நடக்கவிரும்பினேன். இதன் பலனாகத்தான் என்மனத்தில் அந்தப்புயல் ஏழுந்தது. துரும்புபோல நான் தத்தனித்தபோது ஒரு காதலன் பாடிக்கொண்டிப்பானான ஒரு பாடத்தை “ஆம், சொல்லப்பு சுட்டபுண் மாருத தான்”என்று என்அந்தராத்மா தாளப் போட்டது. அதனால் நான் மாண்டான் என்னேடு என்அவப்பெயரும் மாருப்பு என்றமுடிவுக்குவங்கேதன். சாகவென்ற முடிவுக்குவந்தாலும் நாளைக்கு நாளைக்கு என்று நாளைப்பின்தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டேவங்கேதன். பதினெட்டுவெய்துப் பருவமங்கைக்கு எப்படிச் சாகமனம்வரும்?

வங்கு அகப்பட்டான். ஆ! எனது அந்தவாழ்க்கைபற்றி நான்கண்ட கண வுகள் எத்தனை! கட்டியதுகாய்க்கோட்டைகள் எத்தனை! அவ்வளவுதானு? எங்கள் வாழ்க்கைபற்றி நானும் எனது காதலனும்சேர்ந்து எவ்வளவு கே விபணனிடுவோம். எத்தனைத்துவங்கள் பேசுகின்றன? வாலிமுந்த நீரிலுண்டு மற்றநரிகள் எல்லாவற்றையும்பார்த்து, “எப் முட்டாள்களே, வாலின்றி நான் எவ்வளவு ஆழாக இருக்கிறேன். உங்களுக்கு நீண்ட வாழ்வு ஆகிறது. நான் நித்திரையின்றி புரணுக்கொண்டே கூடஞ்சேலன். மாரோ கதவைத்தட்டும் சத்தம் கேட்ட துதிறப்பதா, விடுவதா என்று ஒரு கணம் கிஞ்சித்தேன். மறுகணம் “பாவம் யாரோ மழையில் நீண்கிறார்கள் என்று இரங்கிக் கதவைத்திறக்கேதேன். எனதிரே ஒரு குருவானவர் நின்ற கொண்டிருந்தார்.

கன்வால்களையும் வெட்டியெறியுங்கள்” என்று சொன்னுக்கணத் போன்றதான் பிறரைப்பற்றிய எங்கள்கேவியும்என்று அப்போது என்னால் உணர்முடியாமற் போய்விட்டது! இதற்காகத் தான் காத லுக்குக் கண் இல்லை என்றார்கள் போலும்! கண் இல்லாக் காதலை நமக்கு எதற்கு என்று எவராவது சிக்திக்கிறார்களா? காதலுக்குக் கண்மட்டுமல்ல, சிக்திக்கம் திறமையுமே இல்லைப் போலும்.

(தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சீர்த்தி நிறைந்து சிறந்த மடுப்பதி

யாத்திரை செய்திடும் ஆத்துமமே!

சேர்த்தே ஒழுகுங்கள் நேர்த்தியாய்ச் சொல்லுவேன் காத்து நலத்திற் கதிப்பாயே.

வசனம்:— மருதமடிட திருப்பதிக்கு யாத்திரைசெய்யும் ஆக்துமமே நி இந்தயாத்திரையில் அனுசரிக்கவேண்டிய ஒழுங்குகளைச் சேர்த்துக்கூற வேண். அவைகளைக்காத்து நன்மையடைக்கு கொள்வாயாக.

எங்கள் சொந்தநகர் இங்கல்ல என்றும் அங்கங்கு போகக்கில் ஆழந்தே எண்ணி தங்கும் இடங்களில் எங்கும்வாண் நாடதின் மக்கா நினைவால் மகிழ்வாயே.

வசனம் :— ஊர்விட்டு ஊராகவும், காடுவிட்டுக் காடாகவும் பிரயாணம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கும்போது, இவ்வுலகமானது நமது சொக்கத்தூர் அல்லவே; நாம்யாவரும் பிரயாணிகளே என்றைத் தினீன். ஒவ்வொர்விடுதியி ஹம் போய்ச்சேரும்போதோ நீ ஓர்காட் போய்ச்சேராதுகிக்கற பேரின்பதல மாகிய மோட்சவீட்டை தினீன்து ஆளங்தங்கொள்ளக்கடவாய்.

போகும் வழியினில் ஆகும், பிரயாசை
சோகம், பசி, களை, தாகங்களை
வேகமுடன் நீசெய் பாவங்களின் கட
ஆகும்படி கை யளிப்பாயே.

வசனம்:— திருப்பதி யாத்திரே! நீ வழியிலும் தெருவிலும் கூடுதலிலும் திருப்பதியிலும் படிம் பிரயாசகஷ்டங்களையெல்லாம் உன்பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக ஜூண்டவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவைகளைப்பார்த்து அவர்உனக்குப் பொறுத்தல்தாக் கருணையாகும்படி மன்றஞ்சியோயாக,

நல்ல தவஞ்செய்யும் நாள் இவை யேயென்ற
சொல்லி ஒருத்தல் தொடரல் நன்று.
செல்லநடை, வெறி எல்லாம் தகாதறி.
அல்லாது யாத்திரை ஆகாதே.

வசனம்:— இங்காட்களே உன்பெரும் பாவங்களுக்காய் அருந்தவுஞ் செய்ய நல்லவைமென்று உணர்ந்து, போசனப்பிரியத்தைவுற்று, மட்டச் சொல்லின்று, குடிவெறி, விலக்கப்பட்டகாளில் மாமிசம்லண்ணல் இவை களிற்சேராமல், சரீரத்தைப்பாராமல் ஒறுத்தவிள்வழியில் நடந்தாலே திருப் பதியாத்திரை உனக்குச்சித்திக்கும் என்றறிவாயாக.

காலை. மாலைச்செபம் சிலமுடன் சொல்லு
நாலைந்து பேர்கூடி னுலே நலம்.
வேலைஇன்றே வேறிக் காலத்தி னிற்செட
மாலைத் துக்கியை மறவாதே.

வசனம் :— ஒ, யாத்திரியே ! காலையும்மாலையும் செபஞ்செப்தல்லாமல் எழுங்குநடக்கவாவது விழுங்குபுடிக்கவாவது வேண்டாம். இச்செபஞ்களைக் கூட்டங்கூட்டமாய்ச்சேர்ந்து செய்தலேததமம். நீ தேடிப்போகிற மாதா வக்கு மிகவுமிகுப்பான செபமாலையை ஒதாமல்விடுகிறதோ பெரும்சிகாகும். முழுச்செபமாலையையும் நான்தோறும் நடக்குநடக்கு ஒத்தநேரமுண்டே.

உத்தம மாகந் இத்திரு யாத்திரை
பத்தியடன் செய்ய எத்தனி ததால்,
கத்தன்மாதாவங் கருணைகொண் இன் னுடை
சித்தப் படியெல்லாம் செய்வாரே.

வசனம் :— ஆமாம். கஷ்டப்படுவாயானால் உன் இஷ்டப்படிநடக்கும் வருத்தப்படுவாயானால் இரக்கம்கிடைக்கும். பத்தியுடன் யாத்திரைசெய்தால் மாத்திரம் மெத்தங்கமயுண்டு. பரிசுத்ததேவதாயார் உனக்கு உன்னின் ணப்பத்தைஅருளக் கருணைகொள்ளத்தக்கதாக நீ நடக்குதொகாள்ளக்கவாயாக.

நான் சங்கதிகள்

—அர்சு, பிரான்கீஸ் சவேரியா ரிசெ
திருமேனி யான து வருகிறமார்க்கு
தைமாசங்களிலே பகரங்ககாட்ட சிக்கு
வைக்கப்படும்போது அதனைத்தரிசு
துப் பத்திசெய்வதற்கென அமெரிக்க
ஜக்கியேதசம், ஸ்பெயின், போர்த்து
கால், ஜேர்மனி, சுவின்சர்லாங்கதூமு
லாம் நாடுகளிலிருந்து யாத்திரைக
நடத்துதற்குப் பிரயாணக்கப்பல்களை
வாடகைக்கு அமர்த்துவதற்காக
இழங்குகள் செய்யப்படுகின்றன.

— ஜேர்மனியிலே முன்னர் வர்த்தகைத் தொழில்களில் வர்த்தகைத் தொழில்துறைகளிலும் மற்று தொழில்துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருங் வர்கள் மத்தியிலே பின்னிட்டவயதி குருமாராகின்றவர்கள் தொகை அகரித்துக்கொண்டேவருகிறது. முன்னர் ஒர் தொழில் முதலாளியாயிருந்திரு. வாலற்றர் குறேஸ்துவர்கள் தமது 57-ம்வயசிலே குருமடத்திற்சேர்க் கமிப்திலே ஓர்ஸ்டோபர்க்காரில் குருதுவாயிழேகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

—இல்லாங்கிலே பிரபலநாவல் ஆசிரி
யையான வில்லி கோர்சாறி எனும்
மாது புகூரட்டஸ்தாந்த சமயத்தில்
நந்து மனங்கிரும்பிக் கத்தோலிக்கை
கிரும்நையில் சேர்ந்திருக்கின்றன.
ஞானஸ்நானத்தின்போது பிரபல
உலாந்த தூலாகிரியாயிருந்து மனங்க
திரும்பிப் பிற்றர் வான்பெர்மிர் அவர்கள்
இவளின் ஞானத்தகப்பனுயினர்.
இவர் பிரான்சியபோன கத்தோலிக்கை
எழுத்தாளராகிய லீபோன் புளோப்
எனபவர்எழுதிய தூலக்ளை ஆராய்ச்சி
செய்தே மனங்கிரும்பினார்.

—ஸ்பானியதேசம் 27,000 குரு
மாரை—அதாவது ஒவ்வொரு ஆயிரம்
பேருக்கும் ஒருக்குறவானவர்வீ தம்—
கொண்டிருக்கப்போதிலும் அங்குதூர
மார் இல்லாது 6,000 விசாரணைப்பால்
குகள் இருந்துவருகின்றன. ஆனால்,
குருத்துவமானவர்களைக் கொடுக்க வெகுவாக
அதிகரித்து வருகின்றது. 1936-ம்
ஆண்டிலே 7,500 குருத்துவமானவர்
இருந்துவிடத்திலே தற்போது 17,000
வாஸிப்பாள்கள் குருப்பட்டத் துக்குப்
யுத்துவாட்சிகளைக்கள்.

கத்தோலிக்க சமாச்சாரம்

அத்மேற்றிராணியான் யூபிலி

கன்டாவிலே குவெபெக்கார் அதிமேற்றிராணியாரான ரே ஆண்டவர் சென்ற 4-ந்திகதையன்று தமது குருத்துவ வெள்ளி யூபிலியைக் கொண்டாடி யபோது, அதன் ஞாபகார்த்தமாகப் பரிசுத்தல்தான் தத்தின் விசேஷ அனுமதியின்பேரிலே நகரின் மகாமண்டபத்தில் 25

குருத்துவமாணவர்களுக்குக் குருத்துவாபிஷேகங்கள் செய்யலாயினர். அவரது குருத்துவ விழாக் கொண்டாட்டங்களிலே இதுவும் ஒன்றூக் கூடும்பெறலாயிற்று. அபிஷேகத்திருச்சடங்கு வேலை அந்தமண்டபத்தில் சமூகமாயிருந்த 12,000 பேரில் தங்கள் குருத்துவ வெள்ளி யூபிலியைக் கொண்டாடும் அநேக குருப்பிரசாதிகளும், சங்கியசர்கள்னியாஸ்திரீமாரும், தங்கள் வெள்ளிக் கவியாண்த்தைக் கொண்டாடும் 500 தம்பதிகளும் சமூகமாயிருந்தார்கள்.

ஐனுவாரியான் உதீம்

இத்தாவியிலே நேப்பிள்ஸ்காரின் பாதுகாவலரான அர்சு. ஐனுவாரியான் திரு உதீமானது அந்கர் ஆசனக்கோவிலிலே இரு கண்ணுடிக்குப்பிகளில் பூச்சியமாகவைத்துக் காப்பாற்றப்பட்டுவருவது உலகம் அறிந்ததே. உறைந்துபோய் இருக்கும் இந்த உதீமானது அவ்வர்ச்சியகிஷ்டரின் திருநாளாகிய சென்ற வைகாசிமாதம் 4-திகதி ஞாயிறுவாரம் 30 நிமிஷத்தில் அற்புதமாகஉருகி நீரமயமாயிற்று. பரம்பரையான திருவைவைத்தை முன்னிட்டு அவ்வேலை ஆசனக்கோவிலில் நெருக்கமாகக் குழுமியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இந்தச்சபசெய்தி அறிவிக்கப்பட்டதும் வாழ்த்தொலிசெய்தார்கள். அர்சு. ஐனுவாரியார் கி. பி. 305-ம் ஆண்டு தியோக்கிளேசியனது ஆட்சியின்கீழ் வேதசாட்சியாக மரணமடைந்தார்.

முத். ரேஸ் வெனேற்னி

வெனை றினியகன்னிகாசபையை அடியிட்டவளான ஆசா. ரேஸ் வெனை றினியானும் கன்னியாஸ்திரீசென்றவைகாசி 4-ந்திகதியன்று சம்பேதுருவானவர்மகாலயத்தில் முத்திப்பேறுபெற்றபட்டம் அருளப்படலாயினள். வழுமைபோல அன்று சாயந்தரம் பரிசுத்தபாப்பரசர்மகாலயஞ்சென்று பாரம்பரியமான பூசிதவழிபாடுகளை அவளுக்குச் சமர்ப்பிக்கலாயினர். 1656-ம் ஆண்டு பிறந்த முத். ரேஸ் அம்மாள் சிறுமிகளை ஒன்றுசேர்த்து ஞானேபதேசம் கற்பிப்பதையே தனது ஆரம்பபணியாகக் கொண்டு, பிந்தஅவர்களுக்கென்று இலவசபாடசாலைகளைத் திறந்தாள். இவள் ஏற்படுத்திய கன்னிகாசபையின் முதல்மட்டம் ரேமைநகரின் வடமேற்குப்பகுதி யிலுள்ள விற்றர்போ என்ற இடத்திலே 1685-ம் ஆண்டு அடியிடப்படலாயிற்று. இச்சபை

யிலே முதன்முதலாகச் சேர்ந்து கொண்டவர்களில் அர்சு. அசிபில்பினி அம்மாள் 1930-ம் ஆண்டு அர்சுகியசிஷ்டபட்டம் கூட்டப்பெற்றனள். அன்று ஜெந்து கருதினால்மாரின் சமூகத் திலே நடந்தேறிய முத்திப்பேறு பெற்ற திருப்பட்டவைபவத்தின் போது 35,000 பேர்மகாலயத்தில் குழுமியிருந்தார்கள்.

நவீன தற்றச்சாட்டுகள்

சினுவிலே ஹெங்கோங்கிலிருந்து வடக்குப்புறமாய் 200 மைல் தூரத்திலுள்ள ராங்கியாங் எனும்கிராமத்திலே கம்பூனிஸ்த அதிகாரிகள் வண்ணோறென்ஸ் கேட்டில் சுவாமியாரில் 18 குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி அவரைப் பெரியகிறியனால் குற்றவாளியாக்கிக் கிறைவைத்தார்கள். அக்குற்றச்சாட்டுகளிலே “அவர் தமது விசாரணைப்பங்கிலே குற்றரோகத்தைப் பரப்பினார்” என்பது ஒன்றாகும். அதாவது அவரும், அவரது பங்கைச் சேர்ந்த கிறீஸ்தவர்களும் அந்தக்கிராமத்திலும், அதற்கு வெளியிலும் இருந்துவந்த 120 குற்றரோககளுக்கும் தங்களாலானஉதவியைச் செய்துகொண்டு வந்ததுதான் அந்தநவீன குற்றச்சாட்டுக்குக்காரணம். மற்றேர் குற்றச்சாட்டுக்கு யாதெனில், பாடசாலைப்பிள்ளைகளைக் கடிக்கும் படி நாய்களைப்பழக்குகிறார்கள் பது. பின்தச்சவாமியார் கம்பூனிஸ்தகடதாசிநாணயமாக 16 லட்சம்டலர், அதாவது 20பவண்குற்றப்பணம் இறுத்ததன்மேல் சினுவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். தமது கோவிலைக்கம்பூனிஸ்தர்கள் பூட்டியபின்சுவாமியார் உடைக்கப்பட்டநற்கருணைப்பாத்திரம் ஒன்றின்மேல்முடியை உபயோகித்து அந்தரங்கமாகத் திவியபூசைகிறைவெற்றிவந்தார்.

முப்பதுலட்சம் வாசகர்கள்

“அவர் சன்டே விசிற்றர்” அதாவது தமது ஞாயிறுவாரத்தரிசகர் எனும் அமெரிக்க கத்தோலிக்க வாரவர்த்தமானப்பத்திரிகையை வாரங்தோறும் 30 லட்சம்பேருக்கு மேற்பட்ட மக்கள் படித்துவருவதாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆரம்பமான 40-ம் ஆண்டு சென்ற வைகாசிமாதம் 10-ந்திகதி பூர்த்தியாயிற்று. இதனை ஆரவத்துடன் படிப்பவர்களில் ஐம்பதினையிரம் பேர்வரையில் கத்தோலிக்கர் அல்லாதவர்களே. இப்பத்திரிகையின் பதின்குபதிப்புகள் உலகில் ஆங்கிலம் பேசுகிற அல்லது படிக்கிற ஒவ்வொர் நாட்டுக்கும் செல்லுகின்றன. இது ஆரம்பமான நாள்முதல் ஒவ்வொர்வெளியிடும் நொல் மேற்றிராணியாரின் கட்டுரைகளை அடக்கியுள்ளது. அவரே இன்னமும் அதன்னாக்கமுள்ள ஆசிரியராய் இருந்து வாரம் ஒன்றுக்கு வழுமையிலே ஜெந்து அல்லது ஆறு கட்டுரைகளை எழுதிவருகின்றார்.

மாமுலிவாழ் செபமாலை மரியன்னைக்கு!

கன்னியர்க் கரசேஅம்மா! கானகந் தனில்எழுந்த உன்னைவாழ்த் திவெதற்காய் ஊர்விட்டே அடியேன்வந்தேன். என்னையுன் பிள்ளையாக இரக்கமோ டேற்றுயேசு தன்னிடம் ஒப்புவிப்பீர்; சருவ ஈசரனின் தாயே.

1. திருவே! என்செயமனியே! திரியேகதி தேவனுறை ஆலயமே! சென்ம மாசில் கருவே! என் கண்ணையிலே! கரும்பே! தேனே! காசினியோர் கதிபெறுங்கற் பக்மேயான தருவே! பொன் சரணமலர் தஞ்சம் வந்தேன் தாயே! நின் சேயனையைத் தள்ளிடாதே மருவேழுங் கமழ்மருத மடுவில் வாழும் மஜ்ஜிவிளக்கே! என்பவநோய் மாற்றுவாயே.

2. வானாரும் அமர்த்தி பரவுங்கன்னி மாமரியே! கருணைபொழி மாணிக்கம்மே! மீனாரும் முடிபுணந்து வெய்யோன் தன்னை மின்உடையாய் அணிந்துஇள மதியிதித்தாய்! நாலுரோ நீயாரோ வென விருந்தால் நானிலமேற் கோர்துணவே ஏருமில்லை. தேனாரும் மருதமடுச் செல்வியே! நின் சீதமலர்ப் பாதவருள் செய்குவாயே.

3. அன்னம்மாள் ஈன்றதவ ஆணிமுத்தே! அந்தரித்தோர் பிள்ளைக்கும் அருமருந்தே! வன்னலைக மாயவலை தனிற்சிக் குண்டே வருந்தாமல் மாமரியே! வறிய னென்னை கன்னியர்கள் ரத்தினமே! கருணைவித்தே! காப்பதுநின் கடவெனன் மேற் கடாட்சமுற்றே அன்னையரே! அருட்சோன மாரி பெய்து அடியேனிக் கைதூக்கி ஆளுவாயே.

4. தஞ்சமென வருமடியார்க் கடைக்கலஞ் செய் தற்பரியே! மன்னர்குலங் தன்னில் வந்தே நஞ்சமிழும் பேயரவின் தலையிதித்த நாயகியே! உனைகினையா நாயனுனேன் வஞ்சனையால் வல்வினையால் வாடிநொந்து வந்தடைந்தேன் உந்தனர விந்தமேவு பஞ்சினுமுன் பரிமளமே பரிவா யின்து பாதுசெய்து எளியேனப் பாவிப்பாயே.

5. தேனேநற் தெள்ளமுதே! தெவிட்டா அன்பே! திவ்யகன்னி மாமரியே! செங்கை தங்கும் கோனேய குமரேசன் தனையரங்தே குள்ளகப டானவஞ்சக் கொடிய பாவி நாலுமுந்தன் அரியதிருக் கடாட்சம்வைத்து மானேச மோடுனது மகவாய்வாழ நானேழும் யழல்நரகுக் காளா காமல் மாமரியே! மலர்ப்பாத வரமீ வாயே.

6. அமுதலறி ஓலமிட்டே யடிமை வந்தேன் ஆயே! மின் னம்புவிமே லமர்ந்த பாதம் தொழுதே யென் சென்னிமிசை தேடிசின்றேன் சுந்தரமா தரசேயென் துயர்கள் பாவம் முழுதமே பொறுத்து இன்ப முத்திசேர முன்னவை வெண்டிமன முவந்திரங்கும் செழுமலர்ப்பூந் சோலைமடுப் பதிவராழ் கன்னிதிருவிக்கே அபயமருள் செய்கு வாயே.

7. சுடர்காலும் விடியுடேவே! சுகிர்த ஞானத் துய்யபரி பூரணியே! தொண்டனென்ஜை அடர்பவநோய் தீயவினை அனுகா வண்ணம் அன்னையரே இன்னல்தவிர்த் தாளும் பாந்தள் படழுதியைக் கெடமிதித்த பாத மீந்தே பாவியெனிக் கைதூக்கிப் பாதுகாத்தே இடரகல மடுஅனையே இன்று மென்றும் என்மரண வேளையிலும் இரட்சிப்பாயே.

முத். இறப்பாயேலா மேரி பிலுள்ள ஓர் மடத்திலே தனது சீவியகாலத்தின் எஞ்சியபகுதி யே மவனாத்திலும், ஏகாந்தத் திலும் செலவிட்டு 1925-ம் ஆண்டு பரமபதமடைந்தாள். இவள் அடியிட்சபையின் பிரதான நோக்கம், திவ்வியநற்கரணை அடியிட்சபையின் பிரதான நோக்கம் தினமும்செய்யும் முன்பாகத் தினமும்செய்யும் ஆராதனையாலே யேசுவின்திரு இருதயத்துக்கு நின்தைப்பரிகார

யேசு என்வாழ்வின் ஓளி

(2-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

.....பின்னாய்! உண்ணெப்பற்றி ஊரெல்லாம் ஏதேதோ பேசுகிறதே. பாவம்! நீ என்ன செய்வாய்? யார் தான் தவறுசெய்யாமல் இருக்கிறார்கள்? ஆனால், அந்தத்தவறை உணர்து நூக்கப்படுவன்தான் மனிதன். அவனுக்குத்தான் இரட்சனியமூழ்டன்டு” குருவானவர் பேசிக்கொண்டேபோனார். என்கண்கள்கண்ணீரைச் சொரித்தன. அவ்வேளை பெய்தமழை போல எனது காதல்வாழ்க்கைக்குப் பின் ஒருவராவது என்னேடு இவ்வளவு அன்பாகப் பேசியதே கிடையாது. தவிர, நான் செய்தது என்தவறுதான் என்றும் எண்ணியது கிடையாது. பாவி! இப்படிக்கெப்தானே; என்மானம் போய்விட்டதே என்றுதான் கவலைப்பட்டேன். குருவானவரின் பேசு என்றுக்கண்ணைத் திரந்தது. கடவுளைப்பற்றிச் சிகித்காதபோது, நாம்செய்யும் குற்றங்களும் குற்றங்களாகப்படுவதில்லை—என்மனம் மேற்படிக்கின்னைகளில் ஆழங்கிருந்தது. குருவானவர் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு என்னைப்பார்த்துக் கொண்டே சின்று. சிறிதுநேரம் நிசப்தம் நிலவியது. நான் சிப்பத்தைக்கீக்கப் பேசினேன். “சவாமி! இவ்வளவுகாலமும் நான் செய்தது தவறாகப்பட்டாலும் அதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல; அந்தச்சன்டானே பொறுப்பாளி என்று எண்ணியிருக்கிறேன். ஆனால், இன்றுதான் என்னிலும் தவறு இருக்கிறது என்று உணருகிறேன்.”

வெளியிலே மழைகின்றுவிட்டது. சவாமியார் சொன்னார்: “நானோ ஞாயிற் ருக்கிழுமை நீ கோவிலுக்குவா. பூசை முடிந்தின் என்னைக்காண்” என்றார்.

கோவில்! எத்தனையோழன்டுகளுக்குப்பின் அந்தச்சொல்லைக் கேட்பது.

நான் கத்தோவிக்கப்பென் அல்ல. எனக்குச் சமயமேகிடையாது. என்பெற்றோர் கத்தோவிக்கர் அல்ல.

ஆனால், அவர்கள் வழிபாடுஸ்லாம் வெறும் பித்தலாட்டங்கள் என்று கருதி அவர்களைக் கேவிசெய்வேன். இதிலும் ஒருபடி முன்னேறி “மதம் மக்களின் அபினி” என்று கூட மேற்கோள்காட்டுவேன். இவைகள்தான் என்பாதாளப் பிரயாணத்திற்குக் கால் என்பதை அப்போதெல்லாம் நான் சிகித்கவில்லை. எப்போதும் கெட்டவைகளைத்தான் அதிகம்விளம்பரம் செய்வார்கள். நல்லவைகளுக்கு என்ன என்ற பராமுகமதான் காரணம். ஆனால், இங்கேதான் தவறு இருக்கிறது. இந்தத்தவறு பெரிய அழிவு களுக்குக் காலாக இருக்கிறது. தூர்ப் பிரசாரங்கள் மனிதரிடையே பரவித்தப்பிப்பிராயங்களை உண்டாக்கி வருகின்றன. இவைகளாற்றுந் “வேதம் வெறும்பித்தலாட்டம்” என்று நான் எண்ணியிருக்கிறேன்.....

போல் இருந்தது. கோவிலுக்குப் போக எனக்குமனில்லை. ஊரார் என்ன சொல்வார்கள்? ஆனாலும், அந்தச்சவாமியாரின் வேண்டுகோளைத் தட்ட என்னால் முடிவில்லை. என்ன நடக்கிறதார்ப்போமே என்று முடிவு

செய்தேன். சவாமியாரை வழியனுப்பினேன்.

மறுநாள் நான் கோவிலுக்குப் போனேன். என்மனம் ஏதோ விசேஷ கரும் ஒன்றை எதிர்பார்த்திருந்தது.

இருவிதவெட்கத்தோடு ஒரு முலையில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். கோவிலுக்குள் இருந்தவர்களெல்லோரும் ஒரு முறைஞாமுது சிறிதுநேரத்திற்குப்பின் உட்கார்ந்தார்கள். சவாமியார் போதிக்க ஆரம்பித்தார்: வாழ்வில்லை லோரும் தவறுசெய்வதுசகசம். இதை நாம் நமதுஇரட்சகர் யேசுபெருமானின் சீவியசிநித்திரத்திலிருந்து அறியலாம்” என்று ஆரம்பித்து மூதர் யேசுவைச்சோதிக்க விபசாரி ஒருத்தையை அவர்முன் நிறுத்தி அவள்மீது கல்வீசுவிடைகேட்ட சம்பவத்தையும், அவர் “உங்களில் பாவம்செய்யாதவன் முதல்கல்லை எறியப்படும்” என்று கூறியதையும்பற்றிப் பிரசங்கத்தார். கடவுளைப்பட்டேன். கோவிலுக்கும் தவறுசெய்யும்போது இரட்சனியமூழ்டன்டு கொல் எனது காதல்வாழ்க்கைக்குப் பின் ஒருவராவது என்னேடு இவ்வளவு அன்பாகப் பேசியதே கிடையாது. தவிர, நான் செய்தது என்தவறுதான் என்றும் எண்ணியது கிடையாது. பாவி! இப்படிக்கெப்தானே; என்மானம் போய்விட்டதே என்றுதான் கவலைப்பட்டேன். குருவானவர் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு என்னைப்பார்த்துக் கொண்டே சின்று. சிறிதுநேரம் நிசப்தம் நிலவியது. நான் சிப்பத்தைக்கீக்கப் பேசினேன். “சவாமி! இவ்வளவுகாலமும் நான் செய்தது தவறாகப்பட்டாலும் அதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல; அந்தச்சன்டானே பொறுப்பாளி என்று எண்ணியிருக்கிறேன். ஆனால், இன்றுதான் என்னிலும் தவறு இருக்கிறது என்று உணருகிறேன்.”

தெய்வைகளிலே மழைகின்றுவிட்டது. சவாமியார் சொன்னார்: “நாளோ ஞாயிற் ருக்கிழுமை நீ கோவிலுக்குவா. பூசை முடிந்தின் என்னைக்காண்” என்றார்.

கோவில்! எத்தனையோழன்டுகளுக்குப்பின் அந்தச்சொல்லைக் கேட்பது.

நான் கத்தோவிக்கப்பென் அல்ல. எனக்குச் சமயமேகிடையாது. என்பெற்றோர் கத்தோவிக்கர் அல்ல.

ஆனால், அவர்கள் வழிபாடுஸ்லாம் வெறும் பித்தலாட்டங்கள் என்று கருதி அவர்களைக் கேவிசெய்வேன். இதிலும் ஒருபடி முன்னேறி “மதம் மக்களின் அபினி” என்று கூட மேற்கோள்காட்டுவேன். இவைகள்தான் என்பாதாளப் பிரயாணத்திற்குக் கால் என்பதை அப்போதெல்லாம் நான் சிகித்கவில்லை. எப்போதும் கெட்டவைகளைத்தான் அதிகம்விளம்பரம் செய்வார்கள். நல்லவைகளுக்கு என்ன என்ற பராமுகமதான் காரணம். ஆனால், இங்கேதான் தவறு இருக்கிறது. இந்தத்தவறு பெரிய அழிவு களுக்குக் காலாக இருக்கிறது. தூர்ப் பிரசாரங்கள் மனிதரிடையே பரவித்தப்பிப்பிராயங்களை உண்டாக்கி வருகின்றன. இவைகளாற்றுந் “வேதம் வெறும்பித்தலாட்டம்” என்று நான் எண்ணியிருக்கிறேன்.....

போல் இருந்தது. கோவிலுக்குப் போக எனக்குமனில்லை. ஊரார் என்ன சொல்வார்கள்? ஆனாலும், அந்தச்சவாமியாரின் வேண்டுகோளைத் தட்ட என்னால் முடிவில்லை. என்ன நடக்கிறதார்ப்போமே என்று முடிவு

அந்தஇரண்டு புத்தகங்களும் எனக்கு நான்வெளிச்சத்தை உண்டாக்கின. நான் கதாடர்ந்து அநேகக் கத்தோவிக்க நால்களைக்கற்றேன்; சிகித்தேன்.

இப்பொழுதும் ஊரார்களினை விபாரின்று கொடுமையில் வெளிவர்களைப்பற்றி எதாவது புத்தகமிருந்தால் தரும்படிகேட்டேன். அவர் “புதியஏற்பாடு” என்ற புத்தகத்தையும் “அர்ச்சியகிள்டவாரம்” என்ற நாலையும் கொடுத்தார். புதியஏற்பாட்டில் ஒரு அத்தியாயத்தை ஒரு இருக்குவாசி; மற்றப்புத்தகத்தை ஒய்வாளாரேந்ததில்பட்டித்துக்கொள். படித்தால்போதாது. சிகித்தைசெய்து பேசுப்பற்றி எவரே சொன்னதுபோல் நோயாளிக்குத்தான் வைத்தியான வந்தார்; பாவிகளைப் பரக்கிசேர்க்கத் தான் அவர் பாபேட்டார்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

அந்தஇரண்டு புத்தகங்களும் எனக்கு நான்வெளிச்சத்தை உண்டாக்கின. நான் கதாடர்ந்து அநேகக் கத்தோவிக்க நால்களைக்கற்றேன்; சிகித்தேன்.

இப்பொழுதும் ஊரார்களினை விபாரின்று கொடுமையில் வெளிவர்களில் வசித்திருந்தார். அவர் “புதியஏற்பாடு” என்ற புத்தகத்தையும் “அர்ச்சியகிள்டவாரம்” என்ற நாலையும் கொடுத்தார். புதியஏற்பாட்டில் ஒரு அத்தியாயத்தை ஒரு இருக்குவாசி; மற்றப்புத்தகத்தை ஒய்வாளாரேந்ததில்பட்டித்துக்கொள். படித்தால்போதாது. சிகித்தைசெய்து பேசுப்பற்றி எவரே சொன்னதுபோல் நோயாளிக்குத்தான் வைத்தியான வந்தார்; பாவிகளைப் பரக்கிசேர்க்கத் தான் அவர் பாபேட்டார்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

அந்தஇரண்டு புத்தகங்களும் எனக்கு நான்வெளிச்சத்தை உண்டாக்கின. நான் கதாடர்ந்து அநேகக் கத்தோவிக்க நால்களைக்கற்றேன்; சிகித்தேன்.

இப்பொழுதும் ஊரார்களினை விபாரின்று கொடுமையில் வெளிவர்களில் வசித்திருந்தார். அவர் “புதியஏற்பாடு” என்ற புத்தகத்தையும் “அர்ச்சியகிள்டவாரம்” என்ற நாலையும் கொடுத்தார். புதியஏற்பாட்டில் ஒரு அத்தியாயத்தை ஒரு இருக்குவாசி; மற்றப்புத்தகத்தை ஒய்வாளாரேந்ததில்பட்டித்துக்கொள். படித்தால்போதாது. சிகித்தைசெய்து பேசுப்பற்றி எவரே சொன்னதுபோல் நோயாளிக்குத்தான் வைத்தியான வந்தார்; பாவிகளைப் பரக்கிசேர்க்கத் தான் அவர் பாபேட்டார்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

அந்தஇரண்டு புத்தகங்களும் எனக்கு நான்வெளிச்சத்தை உண்டாக்கின. நான் கதாடர்ந்து அநேகக் கத்தோவிக்க நால்களைக்கற்றேன்; சிகித்தேன்.

இப்பொழுதும் ஊரார்களினை விபாரின்று கொடுமையில் வெளிவர்களில் வசித்திருந்தார். அவர் “புதியஏற்பா

